

Endskjøndt medundertegnede Mourier-Peter-
 fersen og Rosenørn-Teilmann maa erkjende, at
 de allerfleste af Flertallets Endringsforslag til
 Regjeringsudkastet ere Forbedringer, have vi dog
 ikke sluttet os dertil, ligesaa lidt som vi kunne
 anbefale Landstinget at vedtage selv et Lov-
 forslag af det Indhold, der vil fremkomme
 efter Vedtagelsen af Flertallets Forslag, da
 derved neppe vil tilveiebringes noget som helst
 Værn imod den fortsatte Fremkomst af yder-
 ligere gaaende Lovforslag til saadanne Ind-
 skrænkninger i Godseiernes Raadighed over
 Fæstegods, som hverken kunne anses for at
 være nødvendige eller paa nogen Maade be-

grundes paa Hensyn til Almenvellet. Da vi
 imidlertid ikke kunne billige den Anvendelse af
 Godseiernes Omdelingsret, hvorpaa Regjerin-
 gens Lovforslag iøvrigt forekommer os altfor
 ensidigt at have taget Sigte, og da vi ikke
 ville negte vor Medvirking til Tilveiebringel-
 sen af en Lovregel, der kan forebygge Gjentag-
 gelse af Misbruget, i særdeleshed naar derved
 tillige kunde opnaas en væsentlig Forbedring
 paa et videre Omraade end det Dag for Dag
 forsvindende Fæstegods, skulle vi tillade os at
 indstille, at Lovforslaget gives følgende Ind-
 hold:

Forslag til Lov
 indeholdende
 nogle Bestemmelser om Raadigheden over Bondejord.

§ 1.

Ved Omdeling af Bøndergods bliver for Fremtiden at tagtage, at ingen Fæstegaards
 Tilliggende nedbringes til mindre Størrelse end 20 Tønder Land boniteret Jord til Laxten
 24. — En Gaard, der allerede nu ikke har et saadant Tilliggende, kan som Folge heraf
 ikke omdeles, med mindre den Jord, der frastilles Gaarden, enten agtes indtagen til Skovs
 Opelsning og Fredning, eller i Genhold til tidligere Bevilling eller efter § 2 i Lov af
 19de Februar 1861 om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen agtes indtagen til Benyt-
 telse som Hovedgaardsjord, eller er en Gaarden fraliggende Eng, Skov, Lørve, Dverdrevs-
 eller Hedelod.

§ 2.

Bestemmelsen i § 1 af Forordningen af 3die December 1819 skal for Fremtiden
 ikke være til Hindring for Frastillelse af en Gaarden fraliggende Eng, Skov, Lørve-
 eller Dverdrevs- eller Hedelod.

§ 3.

Fra Bestemmelsen i denne Lovs § 1 og i Forordningen af 3die December 1819
 § 1 skal for Fremtiden kun kunne ske Undtagelse ved Bevilling, naar det godtgjøres ved
 Landvæsenskommissions Skjøn, at Hovedparcellen udgjør et selvstændigt Jordbrug, tilstrækkeligt
 til en Gaardmandsfamiljes Ernæring.

§ 4.

Enhver Parcel, der er udfilt efter § 1, saavel som enkelte efter ovennævnte Para-
 graf udfilte og derefter sammenlagte Parceller skulle, forsaavidt Jordbrugets Størrelse ud-
 gjør 2 Tønder Hartkorn, være Fæstepligt undergIVEN.

S. Andersen.

Breinholdt.

Brock,

N. Hansen.

Formand og Ordfører.

Larsen.

Mogensen.

Mourier-Peterfen.

Rosenørn-Teilmann.

Ussing.